

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225185
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117225185.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25 , 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. S. XXX/X, XXX XX S., o zaplatenie 797,94 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/327/2017-35 zo dňa 14.05.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok prvoinštančného súdu a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:

„I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 43a ods. 1, § 43c, § 44 ods. 2, § 451, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

V odôvodnení uviedol, že dňa 25.02.2015 mala byť medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere, teda oferta dlžníka sa nachádza v bode 5. tejto zmluvy. Okrem iného dlžník požadoval, aby mu bol poskytnutý úver, ktorého RPMN bude predstavovať výšku 25,76 % ročne. V bode 6. zmluvy sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú zhodné s ofertou dlžníka okrem údaja o RPMN. V zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 25,48% ročne. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli.

Vzťah medzi účastníkmi konania tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

K poskytnutiu úveru (reálne len vo výške 567 € z dôvodu odčítania poplatku 63 €) došlo zo strany žalobcu 25.02.2015. Týmto dňom mal žalobca k dispozícii všetky skutkové okolnosti o tom, že zmluva nevznikla. To, či ich takto vyhodnotil alebo nie, je už otázkou právneho posúdenia, ktoré je pre plynutie premlčacej lehoty irelevantné. Subjektívna premlčacia lehota tak uplynula 25.02.2017. Ak teda žaloba bola podaná až dňa 19.12.2017 bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty a preto ju súd zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávava a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Ak by žalobca neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súdu dospel k záveru o tom, že žalovaný vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávnym. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. vyhlásil Ústavný súd SR vo svojom náleze PL.ÚS 11/2016 za protiústavné. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobe vyhovel. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX. nevznikla pre nesúlad údajov uvedených v návrhu a v akceptácii návrhu vyjadrených v bode 5. a 6. Žiadosti / zmluvy (RPMN). Odvolací súd sa s uvedeným záverom nestotožňuje.

Spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej aj „ZoSÚ“). V predmetnej úverovej zmluve boli esenciálne náležitosti stanovené Obchodným zákonníkom (§ 497) schválené; výška úveru 630 Eur, akceptovaná výška 630 Eur, navrhnutá úroková sadzba 17,71 %, akceptovaná 17,71 %, navrhnuté úverové obdobie 42 mesiacov, akceptované 42 mesiacov. Ak sú všetky vstupné údaje pre celkové náklady (tzv. RPMN) dohodnuté, je problematické sa stotožniť s názorom, že zmluva nevznikla.

Údaj o RPMN je síce dôležitý, no podľa názoru odvolacieho súdu v prípade chybného uvedenia RPMN, treba vyvodiť opatrenie, ktoré pre tento inštitút reguluje osobitný predpis (lex specialis; ZoSÚ), a to až po prípadnú bezúročnosť pre neuvedenie RPMN. Inak by mohli nastať situácie, že spotrebiteľský úver by mal všetky náležitosti, ktoré Obchodný zákonník stanovuje, no pre stotinu percenta v RPMN by sa zmluva považovala za neuzavretú, čo v konečnom dôsledku by bolo v rozpore so záujmami spotrebiteľov, pretože by museli úverové prostriedky jednorazovo vrátiť, kým napríklad pri bezúročnosti zostávajú splátky zachované.

Za daného stavu je záver súdu prvej inštancie o vzniku bezdôvodného obohatenia a premlčania nároku na jeho vydanie predčasný. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby s tým, že súd bude vychádzať z toho, že zmluva o úvere bola medzi stranami sporu uzatvorená, avšak túto ako právny titul vzniku žalobcom uplatneného práva na plnenie súd prvej inštancie posúdi z hľadiska jej súladu s normami zameranými na ochranu spotrebiteľa, existencie neprijateľných podmienok, uvedenia jej obligatórnych náležitostí a pod.. Rozhodne tiež o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.